

31977L0799

L 336/15

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

27.12.1977

DYREKTYWA RADY
z dnia 19 grudnia 1977 r.
dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w dziedzinie podatków
bezpośrednich

(77/799/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

uchylanie się od zobowiązań podatkowych oraz unikanie płacenia podatków, przekraczające granice pojedynczych Państw Członkowskich, prowadzą do strat wpływów budżetowych oraz naruszają zasady sprawiedliwego opodatkowania i mogą prowadzić do zakłóceń w przepływie kapitału oraz warunków konkurencji; z tego powodu zakłócają one funkcjonowanie Wspólnego Rynku;

z tych powodów dnia 10 lutego 1975 r. Rada podjęła uchwałę w sprawie środków, jakie mają być stosowane przez Wspólnotę w celu zwalczania sprzecznego z prawem uchylania się od zobowiązań podatkowych i unikania płacenia ich w skali międzynarodowej ⁽³⁾

problem ten ma charakter międzynarodowy co oznacza, że środki krajowe, których działanie nie wykracza poza granice państwowe, są niewystarczające; również współpraca między administracjami na podstawie umów dwustronnych nie jest w stanie skutecznie przeciwdziałać nowym formom oszustw podatkowych i unikania płacenia podatków, które w coraz większym stopniu nabierają charakteru międzynarodowego;

współpraca między administracjami podatkowymi we Wspólnocie powinna być wzmocniona zgodnie ze wspólnymi zasadami i regułami;

Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnie informacji dotyczących poszczególnych przypadków; państwo poproszone o informacje, powinno przeprowadzić niezbędne dochodzenie w celu pozyskania tych informacji;

Państwa Członkowskie, nawet bez jakiegokolwiek wniosku, przekazują sobie wszelkie informacje, które mogą być istotne dla prawidłowego naliczenia podatków od dochodu i kapitału, w szczególności w przypadkach, gdzie wydaje się występować fikcyjny transfer zysków między przedsiębiorstwami w różnych Państwach Członkowskich lub w przypadkach kontaktów gospodarczo - handlowych między przedsiębiorstwami w dwóch Państwach Członkowskich poprzez kraj trzeci w celu uzyskania korzyści podatkowej lub, jeżeli z jakiegokolwiek powodu wystąpiło lub może wystąpić uniknięcie bądź uchylenie się od zapłaty podatku;

ważne jest, aby urzędnicy administracji podatkowej jednego Państwa Członkowskiego mogli przebywać na terytorium innego Państwa Członkowskiego, jeżeli obydwaj zainteresowane państwa uznają to za pożądane;

⁽¹⁾ Dz.U. C 293 z 13.12.1976, str. 34.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 7.3.1977, str. 66.

⁽³⁾ Dz.U. C 35 z 14.2.1975, str. 1.

należy dołożyć starań dla zapewnienia, by informacje przekazywane w ramach takiej współpracy nie zostały ujawnione osobom nieupoważnionym tak, aby chronione były podstawowe prawa obywateli i przedsiębiorstw; w związku z tym konieczne jest, aby Państwa Członkowskie otrzymujące takie informacje nie wykorzystywały ich, bez upoważnienia ze strony dostarczającego je państwa, do celów innych niż podatkowe lub w celu ułatwienia postępowania karnoskarbowego w stosunku do osób, które nie przestrzegają prawa podatkowego; Państwa Członkowskie, które otrzymały informacje, muszą im nadać taki sam stopień poufności, jaki mają one w państwie, które ich dostarczyło, jeżeli to ostatnie państwo tego wymaga;

Państwo Członkowskie, które jest wezwane do przeprowadzenia dochodzenia lub dostarczenia informacji, miało prawo odmówić wykonania powyższego, jeżeli przepisy prawne lub praktyka administracyjna państwa udzielającego informacji nie upoważniają jego administracji podatkowej do przeprowadzania takiego dochodzenia lub zbierania bądź wykorzystywania takich informacji dla celów własnych, lub gdy dostarczenie takich informacji byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym albo prowadziłoby do ujawnienia tajemnic handlowych, przemysłowych lub zawodowych bądź procesu produkcyjnego lub gdy zainteresowane Państwo Członkowskie ze względów natury prawnej lub faktycznej nie byłoby w stanie dostarczyć równie ważnych informacji;

współpraca między Państwami Członkowskimi i Komisją jest niezbędna dla stałego badania procedur współpracy oraz wymiany doświadczeń w omawianych dziedzinach, w szczególności w dziedzinie fikcyjnego transferowania zysku wewnątrz grup przedsiębiorstw oraz w celu ulepszenia tych procedur i przygotowania właściwych zasad wspólnotowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. Zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, właściwe władze Państw Członkowskich, udzielają sobie wszelkich informacji, które mogą im umożliwić dokonanie prawidłowego naliczenia podatków od dochodu i kapitału.

2. Za podatki od dochodu i kapitału, bez względu na sposób ich pobierania, uważa się wszystkie podatki od całkowitego dochodu, całkowitego kapitału lub od elementów dochodu czy kapitału, łącznie z podatkami od przychodów z tytułu sprzedaży kapitału ruchomego lub nieruchomego, podatki od wynagrodzeń płacone przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od wzrostu wartości kapitału.

3. Obecnie, podatkami, o których mowa. 2, są w szczególności:
w Belgii:

Impôt des personnes physiques/Personenbelasting

Impôt des sociétés/Vennootschapsbelasting

Impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting

Impôt des non-résidents/Belasting der niet-verblijfhouders

w Danii:

Indkomstskat til staten

Selsskabsskat

Den kommunale indkomstskat

Den amtskommunale indkomstskat

Folkepensionsbidragene

Simandsskatten

Den saerlige indomstskat

Kirkeskatten

Formueskatten til staten

Bidrag til dagpengefonden

w Niemczech:

Einkommensteuer

Körperschaftsteuer

Vermögensteuer

Gewerbesteuer

Grundsteuer

we Francji:

Impôt sur le revenu

Impôt sur les sociétés

Taxe professionnelle

Taxe foncière sur le propriétés bâties

Taxe foncière sur les propriétés non bâties

w Irlandii:

Income tax (podatek od dochodu)

Corporation tax (podatek od przedsiębiorstw)

Capital gains tax

Wealth tax

we Włoszech:

Imposta sul reddito delle persone fisiche

Imposta sul reddito delle persone giuridiche

Imposta locale sui redditi

w Luksemburgu:

Impôt sur le revenu des personnes physiques

Impôt sur le revenu des collectivités

Impôt commercial communal

Impôt sur la fortune

Impôt foncier

w Holandii:

Inkomstenbelasting

Vennootschapsbelasting

Vermogensbelasting

w Zjednoczonym Królestwie:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Petroleum revenue tax

Development land tax

4. Ustęp 1 ma również zastosowanie do wszystkich podatków o identycznym lub podobnym charakterze, które mogą być pobierane w późniejszym czasie, niezależnie, czy nakładano je dodatkowo w stosunku do podatków wymienionych w ust. 3 lub wprowadzono zamiast nich. Właściwe władze Państw Członkowskich będą się wzajemnie informować oraz powiadamiać Komisję o terminie wprowadzenia takich podatków.

5. Określenie „właściwa władza” oznacza:

w Belgii:

De minister van financiën lub upoważniony przedstawiciel

Le ministre des finances lub upoważniony przedstawiciel

w Danii:

Ministeren for skatter og afgifter lub upoważniony przedstawiciel

w Niemczech:

Der Bundesminister der Finanzen lub jego przedstawiciel

we Francji:

Le ministre de l'économie et des finances lub jego upoważniony przedstawiciel

w Irlandii:

The Revenue Commissioners lub ich przedstawiciele

we Włoszech:

Il Ministro per le finanze lub jego upoważniony przedstawiciel

w Luksemburgu:

Le ministre des finances lub jego upoważniony przedstawiciel

w Holandii:

De minister van financiën lub jego upoważniony przedstawiciel

w Zjednoczonym Królestwie:

The Commissioners of Inland Revenue lub ich upoważnieni przedstawiciele

Artykuł 2

Wymiana informacji na wniosek

1. Właściwa władza Państwa Członkowskiego może zwrócić się z wnioskiem do właściwej władzy innego Państwa Członkowskiego o przekazanie określonych informacji wskazanych w art. 1 ust. 1, w szczególnej sprawie. Właściwa władza państwa, do której wniosek jest skierowany, nie ma obowiązku uwzględnienia takiego wniosku, jeżeli wydaje się, że właściwa władza państwa występującego z takim wnioskiem nie wyczerpała własnych zwyczajowo uznawanych źródeł informacji, których mogłaby użyć, odpowiednio do okoliczności, w celu uzyskania wymaganych informacji, bez ryzyka uzyskania poszukiwanych informacji, po zakończeniu postępowania.

2. W celu udzielenia informacji, o których mowa w ust. 1, właściwa władza Państwa Członkowskiego, do której wniosek jest skierowany, przeprowadza w danej sprawie niezbędne dochodzenie.

Artykuł 3

Regularna wymiana informacji

W odniesieniu do rodzajów spraw, które określą w ramach procedury konsultacyjnej, ustanowionej w art. 9, właściwe władze Państw Członkowskich, bez uprzedniego wniosku, regularnie wymieniają informacje, określone w art. 1 ust. 1.

Artykuł 4

Wymiana informacji z urzędu

1. Właściwa władza każdego Państwa Członkowskiego udziela bez uprzedniego wniosku właściwej władzy każdego innego zainteresowanego Państwa Członkowskiego znane jej informacje, o których mowa w art. 1 ust. 1, w następujących przypadkach:

- a) jeżeli właściwa władza jednego Państwa Członkowskiego ma podstawy przypuszczać, że może dojść do zmniejszenia podatku w drugim Państwie Członkowskim;
- b) jeżeli podatnik uzyskuje obniżkę lub zwolnienie z podatku w jednym Państwie Członkowskim, co może być powodem do podwyższenia podatku lub powstania obowiązku podatkowego w innym Państwie Członkowskim;
- c) w kontaktach gospodarczych między podatnikiem jednego Państwa Członkowskiego a podatnikiem innego Państwa Członkowskiego, które będą prowadzone w jednym lub więcej niż jednym kraju w taki sposób, że może to doprowadzić do oszczędności podatkowej w jednym z obydwu lub w obydwu Państwach Członkowskich;
- d) jeżeli właściwa władza Państwa Członkowskiego ma podstawy przypuszczać, że możliwa jest oszczędność podatkowa przez fikcyjny transfer zysków wewnątrz grupy przedsiębiorstw;
- e) jeżeli w jednym Państwie Członkowskim, w związku z informacjami, które zostały przekazane przez właściwą władzę innego Państwa Członkowskiego, został ustalony stan faktyczny, który może być przydatny do naliczenia podatku w tym innym Państwie Członkowskim.

2. Właściwe władze Państw Członkowskich mogą, w ramach procedury konsultacyjnej określonej w art. 9, rozszerzyć wymianę informacji, określonych w ust. 1, o inne przypadki niż te, które zostały tam wymienione.

3. Właściwe władze Państw Członkowskich mogą przekazywać sobie wzajemnie we wszystkich innych sprawach, bez uprzedniego wniosku, informacje określone w art. 1 ust. 1, o których powyższy wniosek.

Artykuł 5

Termin przekazania

Właściwa władza Państwa Członkowskiego udzielającego informacji wspomnianych w powyższych artykułach, przekazując te informacje stara się, by następowało to możliwie szybko. Jeżeli w przekazywaniu informacji pojawią się przeszkody lub dojdzie do odmowy ich udzielenia, to natychmiast powinna zostać o tym powiadomiona władzę wnioskującą, wraz z podaniem przyczyn zaistnienia przeszkód lub powodów odmowy.

Artykuł 6

Współpraca pracowników administracji podatkowej zainteresowanego państwa

W celu stosowania powyższych przepisów właściwa władza Państwa Członkowskiego udzielająca informacji oraz właściwa władza zainteresowanego Państwa Członkowskiego, dla którego informacja jest przeznaczona, mogą uzgodnić w ramach procedury konsultacyjnej określonej w art. 9, że będzie dozwolona w Państwie Członkowskim udzielającym informacji obecność pracowników administracji podatkowej zainteresowanego Państwa Członkowskiego. Szczegóły dla stosowania niniejszego przepisu zostaną określone w ramach procedury konsultacyjnej.

Artykuł 7

Klauzula poufności

1. Wszystkie informacje, które otrzymuje Państwo Członkowskie na mocy niniejszej dyrektywy, muszą być w tym państwie zachowane w tajemnicy w taki sam sposób, jak informacje otrzymane na mocy ustawodawstwa krajowego.

W każdym przypadku informacje te:

- powinny być udostępniane tylko tym osobom, które zajmują się bezpośrednio naliczaniem podatku lub kontrolą administracyjną naliczania podatku,
- mogą być podane do wiadomości tylko w związku z postępowaniem sądowym, karnym lub postępowaniem w związku z wymierzeniem sankcji administracyjnych, jeżeli te postępowania pozostają w związku z naliczeniem podatków lub kontrolą naliczania podatków, i tylko takim osobom, które są bezpośrednio zaangażowane w to postępowanie; jednakże informacje te mogą być ujawnione podczas publicznych rozpraw sądowych lub w orzeczeniach sądowych, jeżeli właściwa władza Państwa Członkowskiego udzielająca tych informacji nie wniesie żadnych zastrzeżeń,
- w żadnym wypadku informacje te nie mogą być wykorzystywane w celach innych niż podatkowe lub w związku z postępowaniem sądowym, karnym lub postępowaniem w związku z wymierzeniem sankcji administracyjnych, jeżeli te postępowania pozostają w ścisłym związku z naliczeniem podatków lub kontrolą ich naliczania.

2. Ustęp 1 nie zobowiązuje Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo lub praktyka administracyjna ustanawiają, dla potrzeb krajowych, ściślejsze ograniczenia, niż te zawarte w przepisach wspomnianego ustępu, do udzielania informacji, jeżeli zainteresowane państwo nie zobowiąże się do przestrzegania tych ściślejszych ograniczeń.

3. Właściwe władze Państwa Członkowskiego udzielające informacji mogą zezwolić, aby informacje odmienne niż te wymienione w ust. 1 zostały wykorzystane do innych celów w państwie wnioskującym, jeżeli te informacje, zgodnie z przepisami prawnymi państwa udzielającego informacji, mogłyby być tam wykorzystane w podobnych okolicznościach i do podobnych celów.

4. W przypadku gdy właściwa władza Państwa Członkowskiego uważa, że informacje, które otrzymała od właściwej władzy drugiego Państwa Członkowskiego, mogą być użyteczne dla właściwej władzy trzeciego Państwa Członkowskiego, to może one przekazać te ostatnie informacje za zgodą właściwej władzy udzielającej informacji.

Artykuł 8

Ograniczenia wymiany informacji

1. Niniejsza dyrektywa nie zobowiązuje do przeprowadzania dochodzeń lub do udzielania informacji, jeżeli temu przeprowadzeniu dochodzenia lub uzyskaniu informacji bądź ich wykorzystaniu przez Państwo Członkowskie dla jego własnych celów podatkowych stałyby na przeszkodzie przepisy prawne lub praktyka administracyjna.

2. Można odmówić udzielenia informacji, jeżeli prowadziłyby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej albo procesu produkcyjnego, bądź, jeżeli rozpowszechnianie tej informacji naruszyłoby porządek publiczny.

3. Właściwa władza Państwa Członkowskiego może odmówić udzielenia informacji, jeżeli zainteresowane państwo nie jest w stanie z powodów prawnych lub faktycznych udzielić informacji o podobnym charakterze.

Artykuł 9

Procedura konsultacyjna

1. Dla celów wykonania niniejszej dyrektywy prowadzone są konsultacje, jeśli to konieczne w ramach Komitetu, pomiędzy:

- właściwymi władzami zainteresowanych Państw Członkowskich, na żądanie jednej z nich, jeżeli chodzi o zagadnienia dwustronne,
- właściwymi władzami wszystkich Państw Członkowskich oraz Komisji, na żądanie jednej z nich lub Komisji, jeżeli chodzi nie tylko o zagadnienia dwustronne.

2. Właściwe władze Państw Członkowskich mogą się kontaktować bezpośrednio ze sobą. W drodze wzajemnego porozumienia mogą one zezwolić, aby wyznaczone organy w określonych indywidualnych sprawach lub w określonych grupach spraw indywidualnych bezpośrednio się kontaktowały.

3. Jeżeli właściwe organy porozumiały się co do dwustronnych zagadnień objętych niniejszą dyrektywą, w zakresie innym niż sprawy indywidualne, to powiadamiają o tym Komisję tak szybko, jak to tylko możliwe. Komisja zaś powiadamia właściwe władze pozostałych Państw Członkowskich.

Artykuł 10

Wymiana doświadczeń

Państwa Członkowskie stale kontrolują, wspólnie z Komisją, procedurę współpracy przewidzianą w niniejszej dyrektywie i wymieniają doświadczenia, zwłaszcza w dziedzinie cen transferowych w grupach przedsiębiorstw, w celu poprawy takiej współpracy oraz, w razie potrzeby, opracowania przepisów dla wymienionych dziedzin.

Artykuł 11

Stosowanie szeroko rozumianych przepisów dotyczących pomocy

Wyżej wymienione przepisy nie stoją na przeszkodzie realizacji dalej idących obowiązków, które służą wymianie informacji, a które mogłyby wynikać z innych aktów prawnych.

Artykuł 12

Przepisy końcowe

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1979 r. oraz niezwłocznie powiadomią o tym Komisję

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty wszelkich istotnych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 1977 r.

W imieniu Rady

G. GEENS

Przewodniczący
